

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: VS3003920

Datum odločbe: 30.09.2009

Opravitna številka II.stopnje: VDSS Pdp 62/2009

Področje: CIVILNO PROCESNO PRAVO - DELOVNO PRAVO

Institut: predlog za dopustitev revizije - neenotna praksa sodišča druge stopnje - stroški za prehrano med delom - organizirana prehrana

Zveza: ZPP člen 367a. ZDR člen 130. Kolektivna pogodba za lesarstvo Slovenije člen 53.

Jedro

Ker predlog za dopustitev revizije utemeljeno navaja različno prakso pritožbenega sodišča (v zvezi z obveznostjo delodajalca za povrnitev stroškov za prehrano med delom) in dejstvo, da Vrhovno sodišče o tem še ni odločilo, mu je bilo potrebno ugoditi.

Izrek

Predlogu za dopustitev revizije se ugodi in se revizija dopusti glede vprašanja obveznosti delodajalca za izplačilo razlike stroškov za prehrano med delom v denarju, če je prehrana med delom organizirana.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je razsodilo, da je tožena stranka dolžna tožnici izplačati znesek 798,57 EUR iz naslova razlike med zneski povračila za prehrano med delom po kolektivni pogodbi in stroški zagotovljene prehrane med delom ter ji povrniti stroške postopka.
2. Sodišče druge stopnje je pritožbo tožene stranke zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.
3. Tožena stranka je vložila predlog za dopustitev revizije, ker gre za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju, glede katerega sodne prakse Vrhovnega sodišča še ni, sodna praksa višjega sodišča pa ni enotna. Pritožbeno sodišče je zmotno sledilo razlagi Kolektivne pogodbe za lesarstvo Slovenije (Uradni list RS, št. 23/2004), sprejete ob upoštevanju nove zakonske ureditve povračila stroškov v 130. členu ZDR. To razlago je dejansko razumeti tako, da je delodajalec načeloma dolžan delavcem povrniti stroške prehrane v denarni obliki, kolikor pa organizira prehrano med delom, mora biti "višina zneska obroka" enaka znesku, določenem v kolektivni pogodbi. Če je znesek nižji, je dolžan delodajalec delavcu povrniti razliko v stroških. Taka

razlaga odstopa od sodbe Višjega delovnega in socialnega sodišča Pdp 613/2006 z dne 16. 11. 2006, iz katere izhaja, da je delodajalec delavcem na podlagi Kolektivne pogodbe za lesarstvo zagotavljal prehrano v obliki organiziranega obroka in da delavec zato ni bil upravičen do povračila stroškov za prehrano v denarju. Višje sodišče je bilo tudi v zadevi Pdp 613/2006 seznanjeno z razlago Kolektivne pogodbe za lesarstvo in bi jo uporabilo ne glede na to, da se stranki nanjo nista sklicevali. Gre za različno odločitev v dveh vsebinsko enakih zadevah, od rešitve pravnega vprašanja pa je odvisna tudi odločitev v ostalih delovnih sporih zoper isto toženo stranko (skupaj 146), od katerih je 54 postopkov prekinjenih zaradi izvedbe vzorčnega postopka v obravnavani zadevi. V teku je tudi kolektivni delovni spor, ki ga je sprožila tožena stranka zaradi ugotovitve skladnosti razlage Kolektivne pogodbe za lesarstvo z ZDR. Po mnenju tožene stranke je potrebno stroške prehrane obravnavati enako kot ostale stroške v zvezi z delom, ki jih je dolžan v celoti poravnati delodajalec le pod pogojem, da ti stroški nastanejo. Namen instituta povračila stroškov za prehrano ni v neposrednem plačilu v denarni obliki, ampak je zagotovitev prehrane delavcu. Z zagotovitvijo prehrane je ta namen dosežen in delavcu niso nastali dodatni stroški. Sporna razlaga zanika navedeni namen in šteje stroške za prehrano kot zaslužek delavca. Pravilnost stališča tožene stranke potrjuje tudi sedaj veljavna določba 57. člena Kolektivne pogodbe za lesarstvo.

4. Predlog je utemeljen.

5. Predlog utemeljeno navaja na različno prakso pritožbenega sodišča in dejstvo, da Vrhovno sodišče o tem še ni odločilo. Iz odločitev sodišča druge stopnje izhaja, da je sodišče sprejelo dve različni odločitvi v zadevah, kjer je dejanska in pravna podlaga enaka. V obeh primerih gre za vprašanje obveznosti delodajalca za povrnitev stroškov za prehrano med delom. Sporno je vprašanje, ali gre za obveznost plačila teh stroškov v denarju ali pa lahko delodajalec to obveznost izpolni v celoti tudi z zagotovitvijo organizirane prehrane in kaj v primeru, ko so stroški tako organizirane prehrane nižji kot je s kolektivno pogodbo določen kot znesek, do katerega (največ) je delavec upravičen. Pravna podlaga je v obeh primerih ista: 130. člen ZDR in 53. člen Kolektivne pogodbe za lesarstvo (z njeno razlago).

6. Glede na navedeno je Vrhovno sodišče na podlagi tretjega odstavka 367. člena v zvezi z drugo alinejo prvega odstavka 367. a člena ZPP revizijo dopustilo glede pravnega vprašanja, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

Datum zadnje spremembe: 05.07.2016